

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313200475
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1313200475.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci navrhovateľa: B. B. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XX, R., proti odporcovi: MAC TV s.r.o., IČO: 00618 322, Brečtanova 1, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 658,75 eur na účet právneho zástupcu odporcu vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti zaplataenia nemajetkovej ujmy 5.000 eur zastavuje. V tejto časti žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom došlým súdu dňa 16.1.2013 domáhal uložiť odporcovi povinnosť odvysielateľ v hlavnej spravodajskej relácii Noviny TV JOJ sedem dní po sebe ospravedlnenie znenia: „Žalovaný - TV JOJ sa ospravedľuje za nepravdivú a neetickú reportáž Y. F. A. - v relácii Krimi noviny odvysielanú XX. C. a v repríze XX. C.Á. XXXX, lebo B. B. T. sa nedopustil týrania a konania voči svojim deťom a exmanželke, z ktorého bol nepravdivo obvinený. TV JOJ v svojich reportážach používa neetické praktiky“, a taktiež sa domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy 5.000 eur titulom ochrany osobnosti. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že v dni XX. K. XX.X.XXXX bola v Krimi novinách TV JOJ odvysielaná reportáž s vyjadreniami dcéry a exmanželky navrhovateľa, ktoré sa vyjadrovali o tom, že ich navrhovateľ týra, chce otráviť psa patriaceho dcére, pričom na obrazovke bol väčšinu času komentár „Y. F. A.“, čo boli len lži, polopravdy exmanželky a tvrdenia dcéry boli vynútené citovým vydieraním a zastrašovaním exmanželkou. Po odvysielaní relácie niekoľko mesiacov upozorňovali na ňu známi navrhovateľa, čo poškodilo jeho dobré meno a povest', keďže odporca odvysielal reláciu unáhlene, nezodpovedne, nemorálne bez poskytnutia priestoru na vyjadrenie navrhovateľovi. Reportáž spôsobila rozruch v kruhu rodiny navrhovateľa, jeho rodinných známych, priateľov, obchodných partnerov, mala vplyv i na jeho súkromný a intímny život. Navyiac musel prerušiť živnosť, čo mu spôsobilo finančné straty. Preto z dôvodu, že na základe uverejnených nepravdivých údajov v reportáži prevádzkovateľa odporcu došlo k neoprávneným zásahom do cti navrhovateľa, pretože navrhovateľ sa týrania voči deťom nikdy nedopustil, len exmanželka nemorálne zneužíva viaceré inštitúcie, psychicky deptá deti zastrašovaním, ohováraním navrhovateľa a vytváraním jeho obrazu ako tyrana. Nemajetkovú ujmu 5.000 eur požaduje navrhovateľ z dôvodu, že uvedený zásah predstavuje v značnej miere zníženie jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. Navrhovateľ k návrhu pripojil jediný dôkaz: CD s prezentáciou odvysielanej reportáže na TV JOJ a výpis z obchodného registra T., E..A..O., ktorého je spoločníkom a konateľom.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, tento žiadal zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ žiadnym spôsobom neidentifikoval žiadne konkrétne časti údajne odvysielanej reportáže, ktoré by mali poškodiť jeho meno a ohovárať ho. Z obsahu žaloby skôr vyplýva, že sa jedná o rodičovský spor medzi bývalými manželmi, čo nezavinil odporca. Odporca poukázal i na odporovanie si petitu, ktorý navyše v časti ospravedlnenia, že „odporca používa neetické praktiky“ je petitom nevykonateľným a idúci nad rámec práv priznaných ustanoveniami o ochrane osobnosti.

Na pojednávaní dňa 1.10.2013 súd pripustil zmenu žaloby v časti zaplataenia nemajetkovej ujmy na sumu 10.000 eur. Dňa 3.10.2013 však navrhovateľ vzal pripustený nárok v časti zaplataenia sumy 5.000 eur späť, s čím súhlasil i odporca.

Podľa § 118 a ods. 1 O.s.p., vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, o základe veci v sporoch o ochranu hospodárskej súťaže, o základe veci v sporoch o ochranu práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, o základe veci v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo sú účastníci povinní opísať rozhodujúce skutočnosti o veci samej a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do skončenia prvého pojednávania; to neplatí, ak neboli splnené podmienky na vykonanie prvého pojednávania a došlo k jeho odročeniu (§ 101 ods. 2).

Podľa § 118a ods. 2 O.s.p., na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd neprihliada; to neplatí, ak ide o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo po prvom pojednávaní, ktoré účastník nemohol bez svojej viny včas uviesť a ktorými má byť spochybnená vierohodnosť vykonaných dôkazných prostriedkov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vypočutím právneho zástupcu odporcu, výsluchom svedkyne K. T., oboznámil sa s dôkazmi: prehratím CD zachytávajúcím odvysielanie reportáže pod názvom „Y. F. A.“ TV JOJ, oboznámil sa s listinnými dokladmi : prepisom reportáže vyhotoveným navrhovateľom, výpisom z obchodného registra T. E..A..O., výpisom zo živnostenského registra navrhovateľa, uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava III č. 3Pv 321/10-24 zo dňa 6.10.2011, Trestným oznámením zo dňa 20.4.2010 podaným navrhovateľom na Okresnú prokuratúru Bratislava III pre podozrenie z trestného činu ohovárania na G. T. /exmanželku/, snímky z obrazovky stiahnuté zo stránky TV JOJ www.joj.sk <<http://www.joj.sk>> preukazujúce dátum odvysielania predmetnej relácie, výpisom z registra trestov navrhovateľa, potvrdením o jeho príjme, Nálezom ÚS SR sp.zn. II. ÚS 340/09 z 18.9.2012, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 38P/195/2013-28 zo dňa 3.10.2013, rozvodovým rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18C 84/03 zo dňa 7.12.2004, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 37P 44/08 - 82 zo dňa 30.9.2008, spismi tunajšieho súdu č.k. 18C/60/2004, 28C/89/2007, 42C/64/2009, ako i obsahom celého spisu č.k. 21C 5/2013, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ v rámci podanej žaloby o ochranu osobnosti preukazoval svoj návrh doručeným CD s nahratou odvysielanou reportážou „Y. F. A.“, pričom v zmysle § 118a ods. 1 O.s.p. navrhol do skončenia prvého pojednávania pripojenie spisov tunajšieho súdu týkajúcich sa navrhovateľa a jeho exmanželky G. T. ohľadne vyporiadania BSM a zrušenia spoločného nájmu bytu, ako i výsluchu svedkyne K. T. - matky navrhovateľa.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18C/84/03 zo dňa 8.7.2004 bolo manželstvo navrhovateľa a G.. G. T. právoplatne dňa 9.12.2004 rozvedené a maloleté deti T.: N., nar. X.XX.XXXX a K., nar. X.XX.XXXX boli na čas po rozvode zverené do výchovy a opatere matke s povinnosťou navrhovateľa prispievať na ich výživu. Ako súd zistil z odôvodnenia rozsudku okrem iného podľa správy kolízneho opatrovníka na základe šetrenia pomerov v rodine, maloletá K. pri rozhovore s kolíznym opatrovníkom uviedla po dlhšom premýšľaní, že navrhovateľ ich bol naposledy polievať na Veľkú noc a keď maloletá ukazovala svoje veci na oblečenie, povedala, že jej otec /navrhovateľ/ odniesol topánky k babke a keď si ich pýtala, nedal jej ich.

Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 37P 44/08-82 zo dňa 30.9.2008, právopl. 14.11.2008, ktorým bol návrh navrhovateľa na zmenu zverenia a úpravu styku s maloletými deťmi zamietnutý, súd z odôvodnenia

okrem iného zistil, že maloletá K. T. vypovedala pred súdom okrem iného, že navrhovateľ "sťahuje veci z ich domácností".

Zo spisu tunajšieho súdu č.k. 18C/60/2004 súd zistil, že uznesením č.k. 18C/60/2004-331 zo dňa 27.4.2010, právopl. 12.6.2010 bol súdom schválený súdny zmier uzavretý medzi navrhovateľom a jeho bývalou manželkou, na základe ktorého bolo zrušené právo spoločného nájmu k bytu č. 19 na R. XX H. R. s tým, že výlučnou nájomkyňou sa stala exmanželka navrhovateľa a navrhovateľ sa zaviazal z bytu vysťahovať do 15 dní. Z obsahu spisu ďalej súd zistil, že toto konanie bolo začaté dňa 10.3.2004 a ako skonštatoval i odvolací súd v uznesení, ktorý bol prvý rozsudok zo dňa 13.11.2008 v tomto konaní vyhlásený, „v priebehu konania bolo preukázané, že obidve maloleté deti trpia psychickými poruchami v dôsledku stresujúceho rodinného prostredia, čo pri nezmenenej situácii môže vyústiť do závažných zdravotných následkov. Táto skutočnosť bola aj hlavným dôvodom, pre ktorý odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a uznesením č.k. 14Co 193/2009-251 zo dňa 12.6.2009 nariadil vo veci predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal vstup do sporného bytu.“

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/193/2009-251 zo dňa 12.6.2009, právopl. 20.6.2009, ktorým bolo zmenené uznesenie tunajšieho súdu č.k. 18C/60/2004-204 zo dňa 27.4.2009, súd predbežným opatrením zakázal navrhovateľovi vstup do bytu č. 19 na R. XX H. R. z dôvodu, že z aktuálnych psychologických a lekárskeho správ z vyšetrovaní maloletých detí navrhovateľa a jeho exmanželky vyplynulo, že deti boli pod dlhodobým psychickým stresom súvisiacim s rozvodom ich rodičov a ich vzájomných konfliktov, v dôsledku čoho sa prejavili poruchy na ich zdraví a vznik ďalších stresových situácií by mohlo vážne ohroziť zdravie detí.

Zo Správy z psychologického vyšetrovania K. T., nar. X.XX.XXXX klinickým psychológom G.. B. L. zo dňa 7.5.2009 súd zistil, že maloletá pri vyšetrovaní hovorila o strachu z náhlych navrhovateľových kontaktov, mala obavy zo stretnutia s ním, mama jej v kontakte s navrhovateľom nebráni, ale navrhovateľ s mamou /exmanželkou/ nekomunikuje, len sa jej vyhráža. Potom, čo v domácnosti mizli predmety, začala si maloletá niektoré osobné veci schovávať. Psychológ konštatoval subjektívne prežívanie vzťahovej väzby malotelej k navrhovateľovi tým, že bolo poznačené výraznou frustráciou, neistotou, obavnými postojmi.

Zo spisu tunajšieho súdu č.28C/89/2009 súd zistil, že uznesením tunajšieho súdu č.k. 28C/89/2007-153 zo dňa 17.12.2009, právopl. 25.1.2010 bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľa a G. T. súdnym zmiernom, pričom konanie bolo začaté na návrh navrhovateľa B.. B. T. dňa 11.10.2007.

Zo spisu tunajšieho súdu č. 42C/64/2009 súd zistil, že konanie začaté na návrh B.. B. T. proti G. T. o určenie, že právo na primeranú bytovú náhradu navrhovateľovi nezanikol, že navrhovateľ nie je povinný sa z bytu č. 19 na R. XX H. R. sa vysťahovať, uloženie povinnosti odporkyni sprístupniť byt navrhovateľovi, bolo uznesením č.k. 42C 64/2009-50 zo dňa 6.5.2010, právopl. 25.6.2010 zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Zo spisu tunajšieho súdu č. 11C/59/2011 súd zistil, že navrhovateľ sa voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny domáhal náhrady škody 5.000 eur titulom Zák. č. 514/2003 Z.z. spôsobenej mu kolíznym opatrovníkom v konaní na tunajšom súde č.k. 28P 345/2010 tým, že kolízny opatrovník navrhol v konaní nedôvodne návrh navrhovateľa na striedavú starostlivosť o maloleté deti, výsledkom čoho bolo diskriminačné rozhodnutie súdu a navrhovateľovi bol umožnený styk s deťmi len v rozsahu 14% celkového času. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 11C/159/2011-14 zo dňa 12.1.2012, právopl 22.3.2012 bol návrh navrhovateľa zamietnutý z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie označeného odporcu.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava III č. 3Pv 321/10-24 zo dňa 6.10.2011 bola sťažnosť B.. B. T. proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ Bratislava III zo dňa 26.8.2011, ktorým postúpil na prejednanie priestupku Obvodnému úradu Bratislava, správneho orgánu - odboru všeobecnej vnútornej správy, trestné oznámenie týkajúce sa podozrenia zo spáchania prečinu ohovárania na tom skutkovom základe, že dňa 17.1.2010 v čase o 19,10 hod v reportáži Krimi novín s podtitulom „Y. F.A. A.“ natočenej v byte na R. XX H. R. odvysielanú TV JOJ osoba označená ako pani G., /t.j. exmanželka navrhovateľa/ tým, že uviedla nepravdivé informácie o navrhovateľovi, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť vážnosť navrhovateľa, zamietnutá pre nedôvodnosť.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že dňa 17.1.2010 a následne opakovane dňa 18.1.2010 bola odporcom odvysielaná na TV JOJ v relácii Krimi noviny reportáž „. F. A., pričom celá reportáž sa niesla

v duchu, ako keby sa navrhovateľ dopustil týrania blízkej a zverenej osoby, čo navrhovateľ popiera, nakoľko nikdy za takýto trestný čin nebol stíhaný a právoplatne odsúdený.

Odporca v odvysielanej reportáži porušil práva navrhovateľa tým, že ho identifikoval : označil krstné meno navrhovateľa „B. v pasáži, kde redaktorka TV JOJ spomínala kontaktovanie s navrhovateľom; označil krstné mená dcéry navrhovateľa „K.“ a jeho exmanželky „G.“ a ich podobizne, vek dcéry XX rokov, N. XX rokov, identifikačné znaky zariadenia bytu vytvoreného navrhovateľom ešte počas trvania manželstva s G. T., spomenutý typ pojednávania vo veci Vylúčenia z užívania bytu a Zrušenia spoločného nájmu bytu. Navrhovateľ bol identifikovaný názvami B., exmanžel, otec detí, čím bol dostatočne identifikovateľný pre jeho známych, učiteľov jeho detí a rodinu. Ako ďalej navrhovateľ uvádzal, je si vedomý, že iniciátorom reportáže bola jeho dcéra K. T., avšak novinár mal zväžiť dôveryhodnosť zdroja a v prípade pochybností nemala byť reportáž odvysielaná. Potvrdil, že redaktorka tejto reportáže ho pred jej odvysielaním telefonicky kontaktovala za účelom stretnutia, pričom si nepamätal, či stretnutie prisľúbil. Následne mal nejaké telefonáty z neznámeho čísla, ktoré hovory neprijal. Podotkol, že redaktorka TV JOJ ho oslovila 2-3 dni pred odvysielaním reportáže, čo je poskytnutie krátko času na objektivitu, navyše navrhovateľ mal právo odmietnuť zásah tretej osoby do jeho súkromia, hlavne do prebiehajúcich súdnych konaní o zrušenie BSM a zrušenie spoločného nájmu bytu. Nepoprel, že pred odvysielaním reportáže mal možnosť vyjadriť sa k reportáži, avšak redaktor mal vyvinúť väčšie úsilie za účelom opakovaného kontaktovania navrhovateľa. Podľa navrhovateľa, bol odporca zneužitý jeho exmanželkou Máriou Hullovou, pretože v podstate ona oslovila odporcu za účelom odvysielania predmetnej reportáže v snahe ovplyvniť súd a vyvolať dojem týrania detí Angeliky a Dominika.

Občiansky zákonník v § 11-16 chráni rodinné vzťahy, ktoré boli odvysielaním predmetnej reportáže narušené, jedná sa hlavne o narušenie väzieb s dcérou navrhovateľa K., pričom práve v dôsledku odvysielania reportáže sa deti s navrhovateľom odmietali stretávať. Odvysielaná reportáž len zhoršila stav presvedčenia u maloletej, že ju navrhovateľ - otec týra, dcéra bola dlhodobo zastrašovaná exmanželkou navrhovateľa a nepravdivé tvrdenia v reportáži, že exmanželku a deti chce navrhovateľ dostať z bytu, berie im osobné veci neboli dostatočne overené odporcom pred odvysielaním, čím odporca prevzal na seba objektívnu zodpovednosť a musí znášať následky neoprávneného zásahu do súkromia a cti, keďže zásah bol realizovaný najširším spôsobom informovania TV vysielaním vo veľmi sledovanej televízii v najsledovanejšom čase vo večerných spravodajských novinách. Navrhovateľ ďalej uviedol, že jeho vzťah s dcérou je takmer nenapraviteľne narušený, dcéra sa od odvysielania predmetnej reportáže odmieta s navrhovateľom stretávať, pričom rok pred odvysielaním reportáže bol ich vzťah v poriadku. Práve exmanželka navrhovateľa G. T. je zodpovedná za vznik týchto nepravdivých odvysielaných informácií a narušenie vzťahu navrhovateľa s dcérou. Dcéra K. sa možno chcela zviditeľniť.

Zásah do súkromia navrhovateľa v rámci odvysielanej reportáže spôsobili navrhovateľovi : podtitulok Y. F. A.; tvrdenia, že chce deti a exmanželku vyhodiť z bytu, tvrdenia redaktorky, ktorá pomáhala šíriť klamstvo; vyjadrenie právnik navodzovalo dojem ,že navrhovateľ skutočne týra deti.

Taktiež v reportáži odzneli lživé tvrdenia ako: „zobral nám plavky, keď sme chceli ísť na kúpalisko, zobral nám topánky, keď sme chceli ísť do Tatier“, že navrhovateľ chcel dcére otráviť psa, ako i vyjadrenie TV JOJ, že „pani G. sa dlho snaží, aby sa jej nočné mory skončili“, čo dokrešľuje podtitul Y. F. A. a citovanie redaktora z mailu zaslaného dcérou, že ich navrhovateľ týra 7 rokov. V dôsledku odvysielanej relácie došlo k zhoršeniu psychického stavu navrhovateľa, bola oveľa ťažšia komunikácia s okolím, deťmi, exmanželkou. Nenavštívil žiadneho špecialistu, nakoľko počas trvania rozvodového konania sa obrátil na psychológov, avšak mu nepomohli.

V písomných vyjadreniach navrhovateľ poukázal na to, že občiansko právna ochrana osobnosti je založená na objektívnej zodpovednosti, na jej vznik nie je potrebné zavinenie toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Poukázal na Nález ÚS SR sp.zn. I ÚS 155/07 z 3.12.2008, kedy môže byť spoluzodpovedná aj iná osoba, ak poskytla médiám informáciu, ktorú následne médiá zverejnili, čo v tomto prípade by prichádzala do úvahy spoluzodpovednosť exmanželky navrhovateľa.

Uvedomujúc si, že ospravedlnenie by bolo neaktuálne skoro po 4 rokoch od odvysielania relácie, preto si uplatňuje nemajetkovú ujmu 5.000 eur vzhľadom na závažnosť a intenzitu práv na ochranu osobnosti navrhovateľa, kedy odporca spôsobil zničenie rodinných väzieb otec - dcéra, kedy výška škody je v tomto prípade ťažko nahraditeľná v obvyklých sumách. Výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ odvodzoval ako nemožnosť v čase po odvysielaní relácie venovať sa zárobkovej činnosti, ako satisfakciu za narušenie vzťahov k dcérou a poškodenie dobrého mena, ako i satisfakciu za traumy spôsobenú navrhovateľovi odvysielaním relácie.

Na predposlednom pojednávaní vo veci navrhovateľ poukázal na to, že odporca nevie a nemôže dokázať, že získal súhlas navrhovateľa s odvysielaním relácie, pretože poprel, žeby ho odporca kontaktoval pred odvysielaním reportáže.

Právny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľ neurčito špecifikoval niektoré skutkové tvrdenia, hodnotiace úsudky v odvysielanej reportáži, k skutkovým tvrdeniam nepredložil dôkaz. Zástupca odporcu poukázal na to, že hodnotiace úsudky odvysielané v reportáži požívajú väčšiu ochranu v rámci slobody prejavu a odporca ich bol oprávnený uverejniť o to viac, ak poskytol na vyjadrenie pred odvysielaním i navrhovateľovi. Čo sa týka podtitulu „Exmanžel týra rodinu“, samotnú reportáž nemožno hodnotiť izolovane od kontextu celej relácie.

Zástupca odporcu s poukazom na koncentračnú zásadu, ktorá navrhovateľovi neumožňuje predkladať iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ako označil do skončenia prvého pojednávania vo veci, poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal, žeby reportáž bola odvysielaná TV JOJ, nakoľko tvrdí, že mu odporca zasiahol do osobnostných práv vysielaním. Preto zábery z odvysielanej reportáže stiahnuté zo stránky TV JOJ navrhovateľom, preto je ako dôkaz irelevantný. Poukázal na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nedostatočne špecifikoval, v čom malo spočívať porušenie povinnosti odporcu, nepreukázal vznik ujmy žiadnym spôsobom. Odporca odvysielal hodnotiace úsudky a polemické vyjadrenia, ktoré z hľadiska slobody prejavu požívajú ochranu a nepripúšťajú dôkaz pravdy. Návrh navrhovateľa je nedôvodný v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ako i v časti ospravedlnenia z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že predmetná reportáž bola odvysielaná. V konaní vyšlo najavo z vyjadrení navrhovateľa, že osobou, ktorá zasiahla do jeho práv a vzťahu s dcérou bola jeho exmanželka. Odporca neporušil žiadnu právnu povinnosť, navrhovateľovi dal priestor na vyjadrenia, čo navrhovateľ nevyužil a odporca len sprostredkoval verejnosti informácie, ktoré sú predmetom verejného záujmu, teda do práv navrhovateľa nezasiahol.

Z výpovede svedkyne K. T., matky navrhovateľa, súd zistil, že predmetnú reláciu videla prostredníctvom internetu, resp. videla len zábery s maloletou K.. V čase po odvysielaní relácie jej ako učiteľke angličtiny telefonovali známi, či sa exmanželka navrhovateľa zbláznila, nakoľko ju aj deti navrhovateľa poznali, keďže navrhovateľ s nimi svedkyňu navštevovali. Svedkyňa zle znáša rozbité vzťahy medzi navrhovateľom a jeho exmanželkou a ich deťmi, dcéra K. sa teraz bojí uvedomujúc si, že neurobila správne, keď písala do TV JOJ. V dôsledku odvysielanej reportáže navrhovateľa jeho exmanželka vyhodila z bytu a bol nútený sa nasťahovať k svedkyňi s manželom na Č. XX. Svedkyňa má s exmanželkou navrhovateľa dobrý vzťah.

Z CD, ako i prepisu reportáže vyhotoveného navrhovateľom súd zistil, že na TV JOJ v spravodajskej relácii Krimi noviny dňa 17.1.2010 bola odvysielaná reportáž s podtitulom „Y. F. A. “, v ktorom redaktor uviedol : „Do redakcie nám napísalo iba 12 ročné dievča, ktoré sa bojí vlastného otca“. Nasleduje priamo text mailu písaného dcérou navrhovateľa K. T.: Mám XX rokov, môj otec nás psychicky týra už 7 rokov..., načo redaktor pokračoval : „Týmito slovami začínal mail, ktorý nás znepokojil. Malú K., jej XX ročného brata a mamu sme išli navštíviť. Maloletá K. uviedla: Chce nám robiť zle a to nevieme prečo..., pokračuje redaktor: „Od rozvodu v roku 2003 nemajú v tejto domácnosti pokoj. Bývalý manžel pani G. sa totiž, podľa jej slov, snaží robiť všetko preto, aby ju a ich dve deti pripravil o maličkú garsónku na okraji R.. Nasleduje výpoveď exmanželky navrhovateľa špecifikovanej ako G. : Si myslím že tento byt je predateľný, tento patrí mestu, nikdy ho nebude môcť kúpiť ani predať a chce ho vlastne mať pod kontrolou. Redaktor ďalej uviedol : „A to podľa slov matky a dcéry naozaj neobvyklými spôsobmi. V ich neprítomnosti vraj chodí do bytu a berie im veci bežnej potreby“. Maloletá K. pokračuje : zobrať nám plavky, keď sme chceli ísť na kúpalisko alebo keď sme išli preč do Tatier, tak sme nemali turistické topánky, ktoré nám zobrať a nechcel nám ich vrátiť. Nasleduje vyjadrenie právnik, že obmedzovanie v užívaní osobných vecí osoby blízke môže založiť zodpovednosť za trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. Redaktor pokračuje : „zmizol napríklad aj spodok od varnej kanvice a iné v podstate nepoužiteľné veci. No deti a ich matka údajne zažilo neraz po návrate domov aj iné šoky“. Maloletá uviedla : Keď sme prišli domov, všetko bolo ponálepkované, hračky aj moje, aj skrine , celý byt. Exmanželka navrhovateľka uviedla : Neviem, či si myslel ,že ubližuje mne, ale naopak ubližoval tým deťom. Redaktor TV JOJ pokračoval : „Pani G. sa už dlho snaží, aby sa ich nočné mory skončili. Súdy pre vylúčenie exmanžela z užívania bytu, ako aj zrušenie spoločného nájmu sa ťahajú už mesiace. Okresný zamietne, krajský potvrdí a okresný opäť zamietne, a tak dokola. Je pritom aj psychologický posudok, ktorý potvrdzuje, že deťom údajné zlé správanie otca veľmi ubližuje“. Nasleduje opäť všeobecné vyjadrenie právnik v tom smere, že ak sa preukáže psychické násilie voči blízkym osobám, takejto osobe nepatrí bytová náhrada. Redaktor

ďalej uvádza : „Už takmer rok platí predbežné opatrenie, na základe ktorého nemá exmanžel prístup do bytu. No onedlho bude opätovne konanie na okresnom súde, ktoré to môže zmeniť. Jediných svedkov, detí, pritom sudca odmieta vypočúť“. Exmanželka navrhovateľa uviedla, že sudca je názoru, že deti sú emotívne labilné a sú vlastne v čase puberty. Právnik dodáva, že v prípade domáceho násillia je vypočutie detí veľmi dôležité, nakoľko ide o psychické násillie. Redaktor pokračuje : „ Byvalého manžela pani G. sme samozrejme kontaktovali, najprv nám v prvom telefonáte prisľúbil stretnutie, odvtedy sa nám už nepodarilo spojiť, nezdvíhal. / Bol uverejnený podtitulok B. a zvonenie telefónu, podtitulok OTEC, BÝVALÝ MANŽEL./ Ak by sa sudca spýtal malej K. prečo nechce už otca v byte vidieť, jej odpoveď by bola jasná. Bojí sa o nové veci, ktoré mama kúpila, no aj o život jej milovaného psíka“. K. uviedla : Strašne sa bojím oňho, že mu niečo spraví, môže ho otráviť alebo nám ho zoberie. Redaktor reportáž ukončuje : „Pani G. je rozhodnutá o pokoj svojej rodiny bojovať“.

Podľa § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 2 Obč. zák., privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Obč. zák. , podobizne, zvukové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 os. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 Obč. zák. sú také rýdzo osobné práva občana, ktoré ovplyvňujú rozvoj jeho osobnosti a sú s ním úzko späté, pričom cieľom a zmyslom tejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka. V prejednávanej veci je predmetom ochrany občianska česť, ľudská dôstojnosť, vážnosť navrhovateľa z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujúce jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačnej /hanlivej/ povahy i zverejnením hodnotiacich posudkov o určitej osobe /Rc 102/2008/. Difamačné tvrdenia treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím na všetky súvislosti okolností, za ktorých došlo k predmetnému tvrdeniu. Zákon chráni česť fyzickej osoby najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení bez rozdielu, akými prostriedkami k nemu dôjde. Celkom osobitnú oblasť pri ochrane občianskej cti a ľudskej dôstojnosti predstavujú nepravdivé skutkové tvrdenia, hodnotiace úsudky a kritické stanoviská. Obsahom práva na meno je výlučne právo fyzickej osoby mať a užívať meno na svoje označenie, disponovať ním a brániť sa tomu, aby ho prípadne niekto iný neoprávnene užíval na označenie svojho mena. Za také použitie mena nemožno považovať každé označenie menom, ktoré je zhodné s menom, ktoré niekomu prisľúcha, ale len označenie menom za okolností, ktoré by objektívne mohli vo verejnosti, kde došlo k uvedeniu mena, vyvolať dojem, že ide o konkrétnu fyzickú osobu. Právo na ochranu súkromia je právom fyzickej osoby rozhodnúť podľa svojho uváženie, či príp. v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosti jej osobného súkromia sprístupnené iným subjektom a zároveň sa brániť proti neoprávneným zásahom do tejto sféry zo strany iných osôb. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je preukázanie skutočností, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý prívodiť

ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Obe náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa citovaných zákonných ustanovení a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito zákonnými ustanoveniami malo byť, podľa navrhovateľa, odvysielanie reportáže, v ktorej vystupovala jeho exmanželka G. T. a dcéra K., ktorých tvrdenia boli charakteru a vyvolali dojem, že ich navrhovateľ týra; reportáž mala byť odvysielaná bez udelenia súhlasu navrhovateľa, zo strany odporcu došlo k zásahu, ktorý sa dotýka intímnej sféry jeho života a ktorý je objektívne spôsobilé narušiť alebo ohroziť jeho práva chránené § 11 a nasl. Obč. zák., ako aj zásah do súkromia, ktorého nedotknuteľnosť je garantovaná Ústavou SR. Nie každý neoprávnený zásah do práv chránených je spôsobilý splniť tieto náležitosti a je potrebné neoprávnený zásah posudzovať s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo, na subjekt zásahu, objekt zásahu, na jeho obsah, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný. Obrazové a zvukové snímky ktorejkoľvek fyzickej osoby môžu byť v zmysle § 12 ods. 1 Obč. zák. použité a vyhotovené len so súhlasom tejto osoby. Ustanovenie § 12 ods. 3 Obč. zák. však zakotvuje, kedy možno bez súhlasu oprávnenej osoby vyhotoviť a následne použiť podobizne, obrazové snímky, obrazové alebo zvukové záznamy na vedecké a umelecké účely a v tlačovom, filmovom, rozhlasovom a televíznom spravodajstve. Jedná sa o tzv. spravodajskú licenciu. Najbežnejšou formou zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti sú skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky /kritika/. V prípade skutkového tvrdenia ide o fakt, ktorého pravdivosť možno objektívne verifikovať tzv. dôkazom pravdy; v prípade kritiky ide o tzv. hodnotiace úsudky, t.j. názory, ktoré sú svojou povahou subjektívne, sú výrazom názorov toho, kto ich prednáša a ich správnosť nie je možné objektívne preukázať; dôkaz pravdy je v prípade kritiky vylúčený. Zákon poskytuje ochranu proti takýmto zásahom len vtedy, ak ide o zásah neoprávnený. K neoprávnenému zásahu do práva fyzickej osoby na česť a dôstojnosť dôjde nepochybne nepravdivými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú zároveň objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutej fyzickej osoby. Neoprávnenosť zásahu do občianskej cti a dôstojnosti je spravidla vylúčená v prípade, ak tvrdenia, ktorými malo dôjsť k zásahu do osobnostných práv, sú pravdivé. Objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Obč. zák. je okrem skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu ďalším dôvodom potrebným k uplatneniu práva na ochranu osobnosti. Objektívna spôsobilosť nevyžaduje vyvolanie následkov, stačí aby zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva navrhovateľa. Nespôsobilosť zásahu je daná hlavne v prípadoch, kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktorý svojim obsahom nevyvolávali obavy zo vzniku prípadného následku alebo bola prenesená do takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohla sa žiadnym spôsobom znížiť vážnosť občana medzi spoluobčanmi. Pre priznanie finančnej náhrady sa okrem podmienok uvedených vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby, predstavujúcej zníženie jej dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom tejto kvalifikovanej ujmy, kedy nepostačuje vzhľadom na intenzitu zásahu a ním spôsobenú majetkovú ujmu na osobnosti iba priznanie morálnej satisfakcie, aká forma zadosťučinenia má podľa zákona prednosť. Občiansky zákonník nevyklučuje možnosť použitia rôznych prostriedkov súdnej ochrany vedľa seba, napr. je možné uložiť odstránenie následkov neoprávneného zásahu odvolaním tvrdených údajov a zároveň priznať účastníkovi aj zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, príp. i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za predpokladu, že ospravedlnenie nepostačuje vzhľadom na vážne následky neoprávneného zásahu, ako aj na zníženie dôstojnosti navrhovateľa, na jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Zadosťučinenie nemá charakter peňažnej náhrady, ale je výlučne prostriedkom morálneho imateriálneho plnenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa XX.X.XXXX bola v Krimi noviny na TV JOJ vo večerných hodinách odvysielaná reportáž s titulom „Y. F. A.“, v ktorej vystupovala dcéra navrhovateľa K. T. a exmanželka navrhovateľa G. T., ktoré boli v reportáži označené ako „G.“, „exmanželka“ a „K.“, „dcéra“. V reportáž bola natočená na základe mailu zaslaného do TV JOJ dcérou navrhovateľa, v ktorom uvádzala, že má XX rokov a otec ich týra už 7 rokov. Celá reportáž v podstate sa nesie vyjadreniami maloletej K. a exmanželky navrhovateľa popisujúc správanie sa navrhovateľa, ktorý im aj v minulosti bral z bytu osobné veci, robil im zle, predbežným opatrením mu bol zakázaný vstup do bytu, dcéra mala strach, že otec /navrhovateľ/ ublíži jej psovi. Právnik v reportáži sa všeobecne vyjadroval, čo vlastne znamená psychické násilie. Redaktor vystupujúci v reportáži nevyjadroval svoj osobný názor ani hodnotiace úsudky na osobu navrhovateľa, konkrétne správanie sa navrhovateľa voči dcére a exmanželke popisuje na základe informácií od nich s dovetkom „údajne“. Ako je z predmetnej reportáže zrejmé, redaktor oslovil navrhovateľa za účelom umožnenia mu vyjadrenia sa k predmetnej záležitosti pred odvysielaním relácie, čo nepoprel spočiatku ani navrhovateľ, avšak následné telefonáty a kontaktovanie sa redaktora s navrhovateľom popieral tvrdiac, že mu volal niekto z neznámeho čísla

a pod. s rôznymi výhovorkami, že sa mal redaktor viac snažiť sa opätovne viac krát skontaktovať s navrhovateľom, .

Spravodajstvo predstavuje ochranu verejného záujmu len vtedy, ak sa týka veci oprávneného verejného záujmu a ak tomuto oprávnenému verejnému záujmu tiež slúži.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda preukázaný obsah odvysielanej relácie dňa XX.X.XXXX vo večernom spravodajstve TV JOJ odporcom v znení prepisu reportáže, kedy navrhovateľ bol označený výlučne krstným menom, označením otec, exmanžel, avšak jeho podobizeň zverejnená nebola.

Zverejnením zvukového /i tvrdeného obrazového/ záznamu navrhovateľa v televíznom vysielaní, ktoré je z hľadiska rozsahu jeho pôsobenia jedným z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. To, že zásah bol spojený so znížením dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, o ktorý zásah v konkrétnom prípade ide, zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa ochrany osobnosti . Objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené § 11 Obč. zák. je okrem skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu ďalším dôvodom potrebným k uplatneniu práva na ochranu osobnosti.

Zásah a následky spôsobené navrhovateľovi odporcom v dôsledku odvysielanej reportáže dňa XX.X.XXXX na TV JOJ preukazoval navrhovateľ porušením jeho práva na ochranu cti, ľudskej dôstojnosti, mena, súkromia pretože odporca zverejnením reportáže s podtitulom Y. F. A. , v ktorej vystupovala jeho exmanželka a dcéra K. tvrdiac nepravdivé informácie o navrhovateľovi že im berie osobné veci, majú z neho strach, si odporca neprevertil a odvysielal bez súhlasu navrhovateľa. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca dal navrhovateľovi priestor na vyjadrenie ešte pred odvysielaním reportáže, čo navrhovateľ nevyužil, v odvysielanej reportáži zo strany odporcu neboli uvádzané hodnotiace úsudky a kritiky na úkor navrhovateľa, odporca skutočne verejnosti poskytol informácie na základe informácií a mailu od dcéry navrhovateľa, ktoré informácie boli predmetom verejného záujmu /psychické týranie/, v odvysielanej reportáži bol navrhovateľ špecifikovaný výlučne ako „Ivan, otec, exmanžel“, teda dostatočne identifikovaný a nezameniteľný nebol. Z týchto dôvodov preto súd dospel k záveru, že odporca neporušil žiadnu povinnosť odvysielaním predmetnej reportáže vo vzťahu k navrhovateľovi. Navrhovateľ uvádzal, že odvysielanie reportáže mu bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv chránených § 11 Obč. zák. a nasl. predovšetkým tým, že bol narušený vážne jeho vzťah s dcérou, poškodené jeho dobré meno. Ako však mal súd preukázané z množstva vedených súdnych sporov medzi navrhovateľom a jeho exmanželkou, vzťahy v rodine sú narušené už od roku 2003 od ich rozvodu. Aj psychologické posudky z roku 2009 mal. K. potvrdzujú, že maloletá ešte v čase pred odvysielaním predmetnej reportáže mala z navrhovateľa strach, už v tom čase im navrhovateľ z bytu brávil osobné veci a dokonca rozhodnutím súdu zo dňa 12.6.2009 bol odporcovi predbežným opatrením zakázaný vstup do bytu na R. XX H. R., v ktorom bývala exmanželka navrhovateľa s deťmi. Navrhovateľ v konaní vôbec nepreukázal, akým spôsobom odvysielanie predmetnej reportáže zasiahlo do jeho osobnostných práv, ani jediná svedkyňa - matka navrhovateľa, žiadne skutočnosti v tomto smere nepotvrdila. Aj keď navrhovateľ v návrhu tvrdil zásah do jeho osobnostných práv, ktorý sa prejavil v oblasti poškodenia jeho zdravia, straty obchodných partnerov, tieto skutočnosti v rámci konania nepreukázal, a s poukazom na koncentračnú zásadu súd ani na jeho ďalšie návrhy na preukazovanie poškodenia jeho psychického zdravia predloženého súdu dňa 6.11.2013 ani prihliadať nemohol.

Z dôvodov už vyššie uvedených, ako i z dôvodu, že navrhovateľ v odvysielanej reportáži nebol dostatočne a nezameniteľne identifikovaný, súd dospel k záveru, že odporca neporušil žiadnu povinnosť vo vzťahu k ochrane osobnostných práv navrhovateľa, dal mu priestor na vyjadrenie pred odvysielaním reportáže, čo navrhovateľ nevyužil a v podstate v reportáži neboli odvysielané žiadne úsudky odporcu, jednalo sa prevažne len o vyjadrenia maloletej dcéry navrhovateľa a jeho exmanželky.

Funkciou titulku v odvysielanej reportáži alebo funkciou titulku článku v printových médiách je upútať a zaujať diváka alebo čitateľa, aby si reportáž pozrel, článok prečítal a až na tomto základe si osvojil ponúkané informácie a urobil vlastný úsudok. Preto je potrebné aj v konaní o ochrane osobnosti vo všeobecnosti akceptovať a tolerovať, že sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce či zveličujúce vyjadrovacie prostriedky. Súd musí zohľadniť organickú väzbu medzi titulkom určitej reportáže alebo článku a jeho vecným obsahom. Pri izolovanom posudzovaní by totiž väčšinu titulkov /nadpisov/ uverejňovaných bolo potrebné kvalifikovať ako skutkové zistenia /fakty/, hoci skutočným zámerom ich autorov je len prostredníctvom titulkov upútať divákov, čitateľov na odvysielaný príspevok, článok, ktorý poskytuje informácie vo forme hodnotiacich úsudkov. Bez dostatočného zohľadnenia organickej väzby medzi titulkom a jeho vecným obsahom nemožno dospieť hodnoverne k záveru, že obsiahnuté tvrdenie v príspevku alebo článku je pravdivé alebo nepravdivé. Z tohto teda jednoznačne vyplýva, že názov titulku v odvysielanej reportáži „Y. F. A.“ bolo s prihliadnutím na kontext celej reportáže v súlade s jej obsahom a povolený.

Právnym prostriedkom súdnej ochrany všeobecných osobnostných práv je teda priznanie primeraného zadosťučinenia - satisfakcia. Zadosťučinenie nemá charakter peňažnej náhrady, ale je výlučne prostriedkom morálneho imateriálneho plnenia.

Navrhovateľ sa domáhal ospravedlnenia špecifikovaného znenia zo strany odporcu, ako i náhrady nemajetkovej ujmy 5.000 eur. Vzhľadom k tomu, že súd nemal preukázané porušenie povinnosti zo strany odporcu, navrhovateľovi preto nevznikol nárok na zadosťučinenie. Je však potrebné uviesť, že aj navrhovaný petit ospravedlnenia, „že odporca by sa mal ospravedlniť za nepravdivú a neetickú reportáž Y. F. A. odvysielanú XX.X. a v repríze XX.X.XXXX v relácii Krimi noviny, lebo sa nedopustil týrania a konania voči svojim deťom a exmanželke, z ktorého bol nespravodlivo obvinený“, nakoľko navrhovateľ nepreukázal odvysielanie reportáže v repríze dňa 18.1.2010, ani to, že bol odporcom nespravodlivo obvinený, a „týranie a konanie voči deťom a exmanželke“ je jednak nešpecifikované, nevykonateľné a taktiež v rozpore s tvrdeniami dcéry a exmanželky, ktoré v odvysielanej relácii je totožné ako v spisoch tunajšieho súdu účastníkov : navrhovateľa a jeho exmanželky. Znenie ospravedlnenia : „TV JOJ v svojich reportážach používa neetické praktiky“ je vo vzťahu k odvysielanej reportáži bez právneho významu a nedôvodné. Čo sa týka finančného zadosťučinenia v peniazoch, súd i v tejto časti nároku nárok ako nedôvodný zamietol z dôvodu, ako už vyššie uviedol, nakoľko nemal preukázané porušenia právnej povinnosti odporcom, jednak z dôvodu, že neboli splnené podmienky § 13 ods. 2 Obč. zák., nakoľko navrhovateľ nepreukázal, žeby v značnej miere odvysielaním reportáže bola znížená jeho dôstojnosť alebo vážnosť v spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol v súlade s § 11, §12 ods. 2,3, § 13 ods. 1,2,3 Obč. zák. a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keďže navrhovateľ, na ktorom je dôkazné bremeno v spore nepreukázal, žeby odporca v dôsledku odvysielanej reportáže v Krimi novinách TV JOJ dňa XX.X.XXXX zasiahol neoprávnene do práv navrhovateľa na ochranu osobnosti, ani žeby odvysielanie relácie bolo objektívne spôsobilé prívodiť navrhovateľovi ujmu na jeho osobnostných právach. V neposlednom rade súd poukazuje na to, že dôvodom podania návrhu navrhovateľa na ochranu osobnosti, podľa jeho vyjadrenia, bolo predovšetkým narušenie jeho vzťahu s dcérou. Súd však zo spisov tunajšieho súdu, ako i z vyjadrení samotnej dcéry navrhovateľa K., ako i exmanželky navrhovateľa G. T. v odvysielanej reportáži, mal preukázané, že sám navrhovateľ sám si zapríčinil narušenie jeho vzťahu s dcérou a výlučne len na ňom je, aby ho zlepšil bez toho, aby z tohto vinil rôzne iné subjekty a inštitúcie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 658,75 eur vypočítané v zmysle Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., pričom vychádzal z hodnoty veci 2.000 eur, kedy základná tarifná odmena predstavuje sumu 91,29 eur /§ 10, § 13a cit. Vyhlášky/. Odporcovi súd priznal náhradu za 5 úkonov á 91,29eur / 1. prevzatie, príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2. vyjadrenie k návrhu, 3. účasť na pojednávaní dňa 1.10.2013, 4. účasť na pojednávaní dňa 18.10.2013, 5. účasť na pojednávaní dňa 12.11.2013/; + 1 úkon á 45,65 eur /účasť na pojednávaní dňa 3.12.2013, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku podľa § 13a ods. 74 cit. Vyhl./; + 6x7,81 eur režijný paušál; + 20%DPH vo výške 109,79 eur. Súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia za vyčíslené úkony : 1./ ďalšia porada s klientom v dĺžke 1,22 hod dňa 14.10.2013, nakoľko od posledného pojednávania nedošlo k zmene takých okolností a návrhov, ktoré by vyžadovali ďalšiu poradu s klientom, navyše uskutočnenie tvrdenej porady odporca ani ničím nepreukázal; 2/ písomné podanie vo veci - vyjadrenie dňa 11.11.2013, nakoľko toto nebolo súdom vyžiadané, je len poukázaním na nedoloženie listín preukazujúcich tvrdenia navrhovateľa, ako i skutočnosti už raz odporcom tvrdené, pričom predovšetkým sa jednalo výlučne o zaslanie Nálezu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 340/09 z 18.9.2012, čo nie je vyjadrením vo veci samej; 3/ vyčíslenie trov konania, nakoľko sa nejedná o podanie vo veci samej.

Navrhovateľ žiadal náhradu trov konania odporcovi nepriznať z dôvodu § 150 O.s.p. z dôvodov hodných osobitného zreteľa z dôvodu, že nemá dostatok finančných prostriedkov , nakoľko rozsudkom súdu zo dňa 3.10.2013 mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na maloleté deti; jeho zdravotný stav v dôsledku odvysielanej reportáže a vzťah s dcérou mu nedovoľuje vykonávať zárobkovú činnosť; je predpoklad, že v budúcnosti bude musieť nastúpiť na dlhodobú PN; ako laik nemal prostriedky na právnik. Tieto skutočnosti preukazoval rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 38P 195/2013-28 zo dňa 3.10.2013 /neprávoplatný/, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť navrhovateľa na mal. deti T.: N. zo sumy 76,35 eur na 150 eur a K. zo sumy 66,39eur na 150 eur dňom 1.10.2013. Z potvrdenia o príjme T. E..A..O.. súd zistil, že priemerný mesačný príjem navrhovateľa činí 144,92 eur netto, pričom navrhovateľ je v tejto spoločnosti spoločníkom i konateľom. Úvaha súdu o tom, či sa jedná o výnimočný prípad a či

sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí súd vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Pri skúmaní dôvodov súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom účastníkov konania. Je potrebné vziať zreteľ nielen na pomery toho, kto by mal hradiť náklady konania, ale musí zvážiť, ako sa také rozhodnutie dotkne najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka, k okolnostiam, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoja účastníkov v priebehu konania a pod. Po zvážení okolností v tomto súdnom konaní súd dospel k záveru, že u navrhovateľa neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom prihliadol na skutočnosť, že predovšetkým navrhovateľ mal zvážiť, či si návrh bude uplatňovať na súde s vedomím i nesenia následkov v prípade, že v spore nebude úspešný. Zástupca odporcu už po začatí konania umožnil navrhovateľovi zvážiť zotrvanie na žalobe s tým, že prejavil ochotu v tom čase neuplatňovať si náhradu trov právneho zastúpenia, s čím navrhovateľ nesúhlasil. Ani preukazovanie majetkových pomerov tým, že od 1.10.2013 bola navrhovateľovi zvýšená vyživovacia povinnosť a jeho príjem v spoločnosti, v ktorej je konateľom a spoločníkom, nie je dôvodom, aby nezaviazal navrhovateľa na zaplatenie odporcovi náhrady trov právneho zastúpenia, zvlášť, keď rozsudok o výživnom ešte nie je právoplatný a tvrdenia, že navrhovateľ v budúcnosti pôjde na dlhodobú PN, sú hypotetické.

O čiastočnom späťvzátí návrhu v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy 5.000 eur súd rozhodol podľa § 96 ods. 1,2 O.s.p., tak že na základe súhlasu odporcu so späťvzatím v tejto časti súd konanie v tejto časti zastavil. O trovách konania v tejto časti rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O.s.p.

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a O.s.p./

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.